

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak: évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.	Felolós szerkesztő: BILKEI FERENC.	Segéd-szerkesztő: KETSKÉS ELEK.	Megjelenik! kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytörsédekben.
--	--	---	---

A németek példája.

A németországi katolikusok hadserege most tartja őszi hadgyakorlatait Regensburg városában.

Bismarok, a vaskancellár meg akarta őket törni, össze akarta roppantani s csak azt érte el, hogy vasláncá kövacsolta össze seregeiket, melyeket áttörni a legkeményebb koponyának sem sikerült. 1870, a német vallástüldözés óta nagy és erős a katolicizmus Németországban. Erős önmagában, erős az állam keretében és védelmében, úgy, hogy a németek hatalmas császára önérettel tekinthet rájuk. mint birodalma legerősebb és legodaadóbb támaszaira.

A mit a német katolikusok most Regensburgban véghezvisznek, felemeli az ember lelkét, acélozza az akaratot és a kart.

Lapunk tudós munkatársa, dr. Reichardt Tamás tanár egy hónap óta tanulmányozza Németország viszonyait. Tanulmányai koronájának a regensburgi kath. nagygyűlést választotta, hogy ott a kath. összetartás, öntudat és munkásság nagy alkotásaiban gyönyörködjük. A közvetlen szemlélő tapasztalatait írja le kiválóan érdekes levelében, mely bizonyára lapunk

minden olvasóját fogja érdekelni. Szóljon ö maga:

Regensburg, aug. 24.

A mit Regensburgban két nap óta láttam és tapasztaltam, az egyszerűen lélekemelő. A németországi katolicizmus egész imponáns nagyságában jut itt kifejezésre. Szombaton délelőtti értem Regensburgba: már ekkor az idegenek száma oly nagy volt, hogy alig lehetett szállást kapni. A ki nem jelentkezett előre, az pórul járt; szerencsére én nem tartoztam azok közé. Egy régi társam szívességéből egy igen kitűnő kath. hivatalnokai családnál nyertem elhelyezést.

Az egész város ünnepi díszben van. A legtöbb házon nem is egy, hanem többnyire három lobogó van (a fehér-sárga pápai, fehér-kék bajori, és fehér-piros regensburgi lobogó). Azonkívül virág- és fenyő-koszoru díszíti a nevezetesebb épületeket. De nem csak a magán és kath jellegű középületek, hanem még az állami épületek is zászlódszít öltöttek és pedig a kormány egyenes rendeleire. Látni való ebből, hogy a katolicizmus Németországban olyan tényezővé küzdött föl magát, mely immár az államnak is imponál. Es imponáló ereje nem csak extensitásban, nagy tömegében, hanem főleg intenzitásban, az őszinte kath. meggyőződésben van. Itt nincsenek heterogen elemek, kiket csak a családi tradíció, vagy egyéb külső motívumok hoznak a kath. táborba. Ide a meggyőződés hozta az embereket. Ezt a benyomást nyeri az ember, ha figyelemmel kíséri különösen a világi szónokok beszédét. Ezeket a beszédeket egytől-egyig a határozott kath. hang jellemzi. Ezek a szónokok nem Nikodemusok, a kik csak az általánosságok spanyolfalai mögöl

mernek beszélni vallásosságról és erkölcsről, hanem nyílt tekintetű férfiak, akik a Hiszekegynék mind a 12 ágazatát hiszik és bátran vallják. A német kath. nagyülések katolicitását legjobban jellemzi az a körülmény is, hogy minden évben tapétára kerül a római kérdés. Ezuttal dr. Bachem bírod. képviselő és híres jogász indokolta meg az indítványt, melyet a nagygyűlés egyhangú lelkesedéssel tett magáévá a hétfői nyilvános ülésen s melyben Németország katolikusai tiltakoznak a szt. Atya jelen helyzete ellen. Nem érik magukat illetékeseknek, hogy a római kérdés megoldásának módozataiba bocsátkozzanak, csak a jelen helyzet javulását követelik s a kérdésnek olyan megoldását, mely a pápának függetlenségét és szabadságát teljes mértékben biztosítja s a melyet maga a szt. Atya is elfogadhat. Különben az összes szónokok beszédét előkelő tónus jellemzi. Más vallások ellen intézett támadásnak, felekezeti gyűlölködésnek, mely a protestáns gyűléseken itt — épen úgy mint nálunk — napirenden vannak, még nyoma sincs.

Az egész nagygyűlésnek leglélekemelőbb része kétségtelenül a vasárnapi munkáskörmenet volt. Akárhány embert könyezni láttam a lelkesedéstől. Magam is úgy éreztem, hogy valami fölemelő, meleg érzés járja át lelkemet, mikor a hitű munkásoknak óriási tömegét láttam fölvonulni. Némelyek 20 ezerre teszik számukat, de ha ezt tulzottnak tekintjük is, 15 ezer bizonyára volt.

A rendes vonatokon kívül még 27 különvonat hozta őket a nagy német birodalom leg-távolabb részeiből. Nagy részük csak a tünnetes kedvéért tett több száz kilométernyi utat s a körmenet után azonnal visszautazott, hogy hétfőn

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Vallomás.

*Küzdöltem eddig már sokat;
Temetlem édes álmodokat.
S hogy nem csüggedtem el soha,
Az csak az ég ajándoka.*

*Az élet küzdelemterén
A hírt sohsem kerestem én,
S mely anyit már hínárba vont:
Nem ohajtlám a fényt, vagyont.*

*Ha küzdök is, csak jól, híven
Mehessék át az életem;
S a mely megért, egy hű szívet...
Nem, nem kívánok egyebet.*

*Elérem-e? Még nem tudom.
Megyek a megkezdett úton
S ki eddig is mellettem állt:
Hiszem, a jó Isten megáld.*

Szemlér Ferenc

Kata.

Fiuk! Nini, Orlov herceg már megint olyan szomorú, mintha épen most itélték volna el tiszteendő kényszermunkára. Mi baja, kedves Orlov?

Kata egymásra vetett lábakkal ülve egy fehér kertü asztalkán fujta a muszkacigarette füstjét. Szürke, okos szemével, melyekből vidám pajkosság sugárzott, hamis évődéssel nézett arra a fiatal katonatisztre, a kit a jóhangzású Orlov herceg megszólítással tüntetett ki.

Ezüstös sugarát szórta a hold és fényébe belevegült a fák ágaira függesztett lámpionok tarka világossága. Mindamallet a tisztás, a melyen a szép Dereskey Kata, udvarától körülvéve, egy kerek fehér asztalkán trónolt, kedves félhomályba volt burkolva. Csak halkan, mintegy a lombok közt keresztülszűrődve hatolt ide a terrászról, a hol a mamák csevegtek és az öregek kártyáztak, a cigányzene édes muzsikája. Azonban vidám csevegéstől, kacagástól volt itt hangos a környék, a hol Kata, a dereskei lovas-helyőrség népszerűvé vált tájszólása szerint: Katalin cárné udvarát tartotta.

Mert vidám és pajkos volt Kata, dereskei Dereskey Kázmér cs. és kir. kamarás, főispán, különböző rendek lovagjának egyetlen leánya. Oly módfeletti vidámság és pajzanság jallemezték, a mi már valóban nem illett egy fiatal leányhoz. Ez volt a kisváros népének véleménye is. Hogy is ne! Hiszen oly fiatal, szép, gazdag és előkelő vala és valóban oly keveset törődött velük, hogy eme dolgokat nem lehetett szó nélkül hagyni. Mióta hazatért a nevelőből, valósággal felforgatta a kisváros nyugalmát. Ifjú féltelensége, modorának, szokásainak szabadossága minden napnak meghozták a maga kisebb-nagyobb botrányát. A bájós, kicsi leányról valósággal legendák keringtek, melyek között nem utolsó helyen szerepelt amaz állítás, hogy szenvedélyes pipás és literszám issza a grogot. Ha pedig hollófelete paripáján, követve a garnizon egész kékattilás, aransujtásos tisztikarától, dübörögve vágatott végig Dereske fútcáján, az intelligencia tagjai fejcsóválva tekintettek utána és ezt snttogták:

— Valóságos boszorkány! . . .

A Kelemen-kisasszonyok pedig, a gyógy-szerész ur szikár, feketekeztyűs leányai megbotránkozva folytatták déli sétájukat és egyetlen maradt gavallérjukkal, Reitlinger Frigyes ural, a „Dereskei Heti Figyelő“ szerkesztőjével együtt,

Papp Károly

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, vegaruk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 156-56

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Mai lapunk 6 oldal.

munkába állhasson. A német „Volksverein” elnökének számítása szerint ez a tüntetés a kath. munkásságnak több mint 60 ezer márkájába került s ők szívesen hozták meg ezt az áldozatot, csak hogy vallomást tegyenek katolikus meggyőződésükről.

A menet a pálya-udvartól indult meg s több mint 300 egyesületi zászló alatt, nagy csoportokra osztva, és zeneszó mellett vonult ki Regensburg főutcán át az ünnepi csarnokba. Két oldalt a város közönsége, és a nagygyűlésre érkezett idegenek álltak sorfalat. A munkásokon kívül csak az egyesületek papi és világi vezetői vettek részt. Ezekhez csatlakozott az agg, 80 éven felüli Löwenstein herceg is, aki nem tekintve agg korára és a nagy hőségére, a munkásokkal együtt tette meg a másfél órás utat, hogy kath. meggyőződéséről vallomást tegyen. Az ünnepi gyűlés, melyet dr. Hilgenrainer egyet. tanár magasröptű beszéde vezetett be, óriási lelkesedés mellett folyt le.

Az összes gyűlések rendkívüli látogatottságnak örvendenek. A nyilvános ülések a külön e célra épített Festsalleban (ünnepi csarnok) folynak le, rendszeren 8000 ember előtt. A Festsalle egy óriási sátor, melyet egy konstanzi cég állított föl, úgy hallom, 20,000 márka költségen. Körülbelül 6000 ülőhellyel, azonkívül egy ünnepi emelvényvel az előkelőségek, egy emelvényvel a hölgyek számára, és több száz ember számára való álló helyek rendelkezik. A Festsalleval a kath. nagygyűlések rendezése szempontjából egy igen nehéz kérdés nyert sikeres megoldást. Eddig csak olyan városokba hivathták össze a nagygyűlést, a melynek a nyilvános ünnepi gyűlések megtartására szükséges nagy helyisége volt. Ez a nehézség most már megszűnt, amennyiben a sátorcsarnok minden tekintetben fényesen sikerült. Sokan attól tartottak, hogy akusztika szempontjából nem fog beválni, de ez az aggodalom is alaptalannak bizonyult.

A mi a gyűlések külső képét illeti, első tekintetre feltűnik, hogy a nők feltűnően kevés számban vannak képviselve. De ennek okát ne keressük se a kiváncsiság, se a kath. ügyek iránt való érdeklődés hiányában. Ugy hiszem, a német hölgyek minál a két tekintetben teljesen versenyképesek magyar kollegáikkal. Különösen, a mi az utóbbi illeti, elismeréssel kell meghajolni buzgósságuk és sikerük előtt, melyet szociális, és hitbuzgalmi téren fölmutathatnak.

Hogy mégis alig 300-an vannak a nyilvános üléseken, ennek oka abban van, hogy több

számára nem adnak jegyet. Körülbelül ennyi számára épült a tribún s csak kizárólag ezen foglalhatnak helyet. De ebben sem jártak el velük szemben valami kiváló figyelemmel, mert a női tribún a csarnok legrosszabb helyén van. A szónokok a megszólításoknál teljesen mellőzik őket; az udvariasabb része azonban a női emelvény felé fordulva beszél, hogy a hölgyek jobban megértsék őket. Csak egy szónoknál hallottam Dameneket emlegetni, de ezt rossz nyelvek meg is gyanúsították, hogy Xantippéje iránt való félelemből tette. (Egyetemi tanár szegény.) — De azért ne gondoljuk, hogy a német hölgyek a kath. mozgalmakból ki vannak zárva. Nagyon jól tudják a német katolikusok is, hogy a kath. nő a keresztény újjászülésnek egy nélkülözhetetlen faktora. Meg is van a maguk működési tere, a növédelem és a keresztény charitas mezején. És itt — dicséretükre legyen mondva — nagyot, és bámulatosat műveltek. Részt vettem egy növédelmi szakülésen és a beszédekéből, valamint németországi tapasztalataimból némi betekintést nyertem a nagy kiterjedésű akcióba, melynek mozgatói, és hordozói a lelkes német kath. hölgyek. Talán lesz alkalmam erről a tárgyról a F. N. hasábjain alkalmadtán egyetmást még elmondani.

Szembetűnő az is a gyűlésen, hogy főleg a vezetőség, s a szónokok nagy része világiakból áll. Egyházi elnök nincs is. Jól teszi a német papság, hogy a hitű katolikus világiakat tolja előtérbe; ezeknek erős meggyőződésében mindenkor elég biztosítékot talál arra nézve, hogy a gyűlések korrekta kath. szellemben folynak le. Azok a hitvalló, lelkes beszédek, melyek az ő ajkairól hangzottak el, bizonyára nagyobb hatást keltenek, mintha csupán papok beszéltek volna. Épen ez indokolt vélekedése a régi hagyomány a német kath. püspöki karban, hogy csak a helybeli püspök, vagy legföljebb még két szomszéd püspök vesz részt a gyűlésen, hogy papi színezetet ne kölcsönözzenek az egészek. De ezeket aztán meg is becsülik. Ha jön, vagy távozik egy, az egész ezernyi tömeg fölállással üdvözi. Ezuttal a vidéki német püspökök közül a müncheni érsek vett részt a gyűlésen, részben azért, mert a szomszédságban van, részben és főleg — úgy mondják, azért, hogy egy liberális újságnak infámis gyanúsítását megcáfolja. Az illető müncheni lap ugyanis azt írta, hogy az érsek a nagygyűlés idejére Einsiedelbe vonul vissza, hogy ne kelljen résztvennie a nagygyűlésen. Látni való ebből, hogy a német liberális lapok taktikája egé-

sen olyan, mint a mienké. Itt is szeretik a kath. mozgalmat úgy föltüntetni, mintha az csak az alsó klérus, a heccáplánok műve lenne, amellyel a magas püspöki kar távoláll. Egy másik kedvenc slágerjük, a mellyel a „náthás” katolikusokat terrorizálják, az, hogy a nagygyűlés pártpolitikai célokat szolgál, nevezetesen a centrupárt érdekeit képviseli. Fogtak is egy gimplit Arco Zinneberg gróf személyében, a ki a címére küldött meghívót a fenti indokolással utasította vissza, e mellett természetesen hangsúlyozta „jó” katolikus voltát. Csak az a szerencse, hogy az illető gróf urnak még nem nőtt ki a bölcsesség, amennyiben mindössze csak 23 éves, a ki csak annak köszönhetette a meghívást, mert a felső kamarának tagja, ezt pedig olyan érdemeknek köszönheti, a melyekről nem tehet. Így a kiskoru gróf urnak nagyhangu nyilatkozatát kath. részről nem fogták föl tragikusán, hanem csak komikus oldaláról. De annál jobban kihasználta a liberálisok. Jól mondja erre egy mainzi kath. napilap: a liberális sajtónak még egy gimnazista is tekintély, ha vele egyet üthet a kath. egyházon. E nyilatkozat folytán megtermékenyült a riporter fantázia és jeleket látott az égen. Főleg a liberális, és egyuttal zsidó és szociáldemokrata „Frankfurter Zeitung” érte el e tekintetben a legnagyobb rekordot. Azt írta ugyanis „jól értesült forrásból”, hogy a bajor nemesség tüntetőleg távoltartja magát a „centrupárti” nagygyűléstől s a többek között b. Preysinget gyanúsította meg. Ez a szemtelen hazudozás arra indította az illető főurat, hogy a regensburgi Morgenblattban nyilatkozatot tegyen közzé, amelyben a gyanúsítások ellen tiltakozik s a bajor nemességnek nagy része nevében kijelenti, hogy nemcsak a gyűlésen fognak résztvenni, hanem a centrupárthoz is rendületlen hűséggel fognak ragaszkodni, mint eddig, úgy ezentul is.

A mi a centrupártiság vádját illeti, az itt nem olyan infámia, mint nálunk a néppártiság. Ezzel a váddal foglalkozott az ujonnan megválasztott elnök, dr. Porsch birod. képviselő is bevezető beszédében. „Azt mondják rólunk a liberális lapok — ugymond — hogy a mi gyűlésünk a centrupárt gyűlése. De ha az volna, szeretném tudni, mért ne mondanák azt meg nyíltan!? Ugy hiszem, csak nem szegény, ha a centrumhoz tartozunk! És azt hiszem, ha ez centrupárti gyűlés volna, ép ekkora teremre volna szükségünk és ép ennyien volnánk.” Elénk helyesléssel fogadták a hallgatók a szónok ezen szavait, a ki ezután megmagyarázta, hogy mért

egyértelműleg konstataálták, hogy a mit ezek az elkényeztetett nagyuri kisasszonyok megengednek maguknak, az valóban tulmegy már minden határon.

A mai kerti ünnepnek is, a melyet a méltóságos papa abból az alkalmából adott, hogy a hivatalos újság pár hét előtt a Szt.-István rend kiskeresztjével való kitüntetését közölte, Kata volt a központja. Épen egy negyedórával előbb történt, hogy ismét egy súlyos sérelmet követett el az illendőség ellen.

— Roppant meleg van itt! Pista, hozza a pezsgőt. Lemegyünk a kertbe!

Pista, a kadét szolgálatkészen kapott a pezsgősveder után. Kata pedig kezébe kapva a battisztruhája fodrait, nekiszaladt az esti harmattól nedves pázsitra. Egy csomó huszártiszt, meg néhány, a társasághoz tartozó fiatal birtokos roppant lármával követték. A teremben sápadtan, kétségbeesve maradtak vissza Reitlinger ur társaságában a Kelemen-kisasszonyok, a kik ezuttal leküzdve minden megbotránkozásukat, szintén eljöttek. A dolgon azonban nem lehetett segíteni.

A kis társaság a tisztalan igen vigan volt, a mikor Kata hirtelen Orlov herceghez, a ki egyébiránt a közéletben a Marjay György névre

hallgatott és főhadnagy vala a Dereskén fekvő huszárszázadnál, — a fenti csipkelődő megjegyzést intézte.

Mindenki nevetett, csak György maradt komoly. Csendes, mélyzó fiu volt különben, a ki nem igen illet a Kata zajos társaságába. A leány azonban mindamellett kitüntette és innen kapta ő Orlov herceg, az irigylet kegyenc nevét. De ezt annak tulajdonították, hogy Kata rajongott a lovaglásért és Marjay György a garnizon legjobb lovasa volt.

— Megmondhatom magának, Kata, hogy miért vagyok roskedvű, szolt. Sohasem szeretem látni, ha pezsgőt iszik.

Kata vidám kacagásra fakadt. Piros ajkai mögül kiragyogtak az apró, fehér égerfogak.

— Pedig hiába, kedves Orlov, én szeretem a pezsgőt és a maga kedvéért nem fogok szokásaimon változtatni!

Marjay nem felelt. Ez még jobban ingerelte a leányt.

— Lássák, nem is hiszik, hogy én hogy birom az italt . . . Fogadjunk, hogy megiszom magam egy üveg Mummot! Nos ki tartja a fogadást?

— Én! . . . Én! hangzott kórusban.

— Pista, szaladjon. Tudja, hol a Mumm? Hozzon le egy üveggel.

Pista eltűnt a kastély felé.

Marjay azonban szertartásosan meghajolt.

— De megengedi Kata nagysád, hogy a fogadás eldőltén én ne legyek tanúja.

Szalutált és sarkonfordulva ő is reátért a kavicsos, jól gondozott ösvényre.

Mire Pista megjött a pezsgővel, Kata már széleslyt változtatott.

— Jó . . . Elvesztettem a fogadást, nem iszom . . . Az a medve Marjay egészen elvette a kedvem.

Fázosan vette a vállára a gallérját.

— Menjünk fel. A Kelemen kisasszonyok már kiptetykázhatták magukat felőlem.

A cigány épen a négyes bevezetését játszotta. A kert felől a fák és virágok enyhe lehellete áradt a terembe.

Kata odalépet Reitlinger Frigyes urhoz, a „Dereskei Heti Figyelő” szerkesztőjéhez, a ki szemüvege alatt szaporán pislogva állt egy sarokba.

— Jöjjön. Magával táncolom a négyest. A „Dereskei Heti Figyelő” szerkesztője szinte megrendült a boldogságtól. Ah, kicsoda szenzáció!

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Szőkesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szán.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri, egyen- és papi-ruhák legújanyosabb ár melletti, korrektt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

nem centrum gyűlés a nagygyűlés. Mert akkor foglalkozniok kellene tisztán politikai kérdésekkel, a milyen pl. a vámtarifa. A nagygyűlésnek pedig csak az célja, hogy kath. kérdéseket tárgyaljon.

A liberális lapok hadművelete, melyvel a német katolikusok egységét megakarták bontani, teljes kudarcot vallott. A nagygyűlés a látogatók nagy számát és lelkes lefolyását tekintve melán sorakozik a legfényesebbek mellé. A német katolicizmus ezáltal is bebizonyította, hogy jól rendezett hadsereg, a melynek tömött sorait hiába iparkodik áttörni az egyesült liberális és szocialdemokrata taktika. Erejének titka a benső meggyőződés. Ilyennek képzeltem mindig ez *ecclesia militans*. (Folyt. köv.)

Dr. Reichardt Tamás.

UJDONSÁGOK.

— **Lelkigyakorlatok.** A székesfehérvári egyházmegye papságának ez évi háromnapos szentgyakorlatai a mai nappal véget értek. A lelkigyakorlatokon élükön szeretett főpásztorunkkal mintegy negyven vettek részt a város és megye papságából. Főleg a fiatalabb generáció tagjai jelentkeztek szép számmal, kik nagy lelki haszonnal hallgatták P. *Dr. Orbán* Jézus-társasági atya mély gondolatokkal teljes és mégis közvetlen elmélkedéseit. A papneveldeben jelenleg folyamatban levő átalakítások miatt a lelki gyakorlatok ez évben, a megelőző évek szokásaitól eltérőleg a Szent Ferencrendiek házában és templomában tartatták s a résztvevők minden bizonyosul hosszú időn keresztül hálaival fognak visszaemlékezni a szeretetreméltóságban felülmúlhatatlan házigazdára, a galambbőz *Kudélka* Gellérre, ki korát meghazudtoló éber figyelemmel gondoskodott róla, hogy szívesen látott vendégei semiben hiányt ne lássanak. Isten fizesse meg.

— **Egyházmegyei hírek.** A mint értesülünk, *Angejl* István hitoktató e hó végén megválk állásától s *Széchenyi Andor* gróf fiához megy nevelői minőségben *Marcálba, Somogy megyébe.* Helyét *Nagelreiter* Alajos dr. belvárosi segédlelkész foglalja el, kinek helyébe *Andriszecz János* aldozó-pap lép.

A főispán leánya, *Kata* cárné, a büszke *Dereskey Kata*, a ki eddig egy fejtöltésre is alig méltatta, most maga kerli fel a negyest. Azt hitte, hogy elájul.

E pillanatban jött *Marjay*. Meghajolt *Kata* előtt.

— Köszönöm . . . Mar van táncosom.

— De nekem ígerte a negyest!

— Igaz; de udvariatlan emberekkel nem táncolok.

Ezzel megfordult, magával huzva *Reitinger Frigyes* urat, a kinek apró zöld szemei az üveg alatt szaporabban pislogtak, mint valaha. *Marjay* dühödten csapta be maga után az előszoba ajtaját.

— A kocsimat! kiáltozza a közelben ácsorgó hajdunak.

A négy pej által vont homokfutó előállt. *Marjay* elővette a címeres szivartarcáját és kivett egy ropogós havannát.

— Meg fogom törni ezt a leha leányt! mormogta, mialatt a szivar végét leharapta.

Közben azonban a teremben is történt valami. *Kata* észrevette, hogy *Marjay* eltűnt a teremből. Hirtelen kirántotta karját a *Reitinger*éből.

— Méltóságos kisasszony hova megy?

— **Szabadság után.** *Kálmán Vince*, a székesfehérvári fászlómagabírája, hatheti szabadságának letételével hazatért és még csütörtökön átvette hivatala vezetését.

— **Eletlenítő plebános** *Gánth* község lakóinak lelket is terheti az az általános nyavalya, a melynek szomorú példáit annyiszor tapasztaljuk: az öreg szülők iránti gyengédség. A míg életerős az apa és anya, amíg két erős karjával vagyott szerezni, önmagát fontartani képes: van becsülete. De a mikor az öregkor fehér szállakkal hinti be a tisztes öreg főt, a mikor a vállak megfroskának s a mindig lassuló lépések a sirdombhoz való közeledést jelentik, akkor fogyni kezd a fiatalok türelme, tehernek érzik a szülőanyát, a remegő kezű aggastyánt és akárhány-szor durva szóval vetik neki oda, hogy meddig eszik még a fiatalok kenyérét. *Neukom Józsefné* is a hetven év körül vánszorgott. Talán egy-két évet tartogatott még számára az élet és halál Úra. Gyermekéi azonban, a kik öt lsten parancsa szerenti szeretetből és hálából elartani kötelesek lettek volna: ráuntak a szegény öregre, a gyengédsen szavak nem egyszer hullottak árva fejére. A keményszívűségnek azonban más oka is volt. Az öreg *Neukom*nak volt vagy négyszáz forintcskaja is. Keservesen, arca verejtékével dolgozott és faradozott érte. Hozzáartozott, akik sóvárogva gondolták a szép zöldrehasú bankókra, nem tudtak örülni neki, hogy az öreg asszony meg mindig él s a szép tokének egy-egy kis része, ha egy pár fillér is naponta, de folyton óvad. Vége hossza nem volt a vizsálykodásnak. Az öreg *Neukom* lassankint meguntta testét-lekét és sóvárogva kérte az istent a halál nyugalmáért. A nagy kaszas azonban, mely oly hi valantul és varálatlanul kopogtat az élet ajtaján, nem vette le vállairól az élet terhet. A szerencsétlen öregnek rossz tanácsadója akadt: a kétségbeesés. Ez beszézte tele a lejét, hogy az önyilkosság rettenetes gondolatával foglalkozzék. Kifejezést is adott neki, úgy, hogy egy idő óta jofornán senkit sem lepett volna meg a hír, ha az öreg *Neukom* eroszakos halála híret hallották volna. Sőt maga a község jelképi plebanosa, *Grósz Ferenc* is hallott már a rettenetes hírről s mivel rábeszélése, békítő szavai alig érték el a kívánt hatást, föltette magában, hogy figyelemmel kíséri a *Neukom* családát. Az öreg asszony végső elkeseredésében a kutba ugrott. Csakhamar híre is ment. A közellevők, sőt az öregasszony hozzáartozói is körülállották a kutat, csak olyan nem akadt, a ki a mindig mélyebbre merülő öregasz-

— Eh, bagyjon beken! kiáltozza *Kata*.

És mikor *Marjay* huszárhadnagy uram, szájjában az egó szivarral, épen fel akart menni a homokfutó magas taljára, egyszer két seLYmes puha leánykar fonódott a nyaka köré és egy meleg, édes leányhang szegyenkezve sutogta:

— Gyuri . . . Maga boldog . . . Hova megy: Hiszen szeretem . . .

Igy történt, hogy *Dereskey Kata* mégis *Marjay* Györggyel táncolta a negyest. És így történt, hogy az est folyamán a szupé alatt, néhány fényes fészti cibangazása után, *Dereskey Kázmér* cs. és kir. kamarás, főispán ur, több vitézi rendek lovagja felállott és így szólt:

— Hőgyeim és uraim, örömmel hozom tudomásukra, hogy egyetlen kedves leányomat, *Katát* a mai napon elegyzete *Marjay Péter* nagybirtokos barátom fia, *Marjay György* huszár-lőhadnagy ur.

Kata cárné pedig fujkos szürke szeméit lesütve, csak leányos szegyenkezéssel, de boldogan tekintett vőlegénye fértas komoly arcára . . .

Bátaszék Lajos.

szonynak segítségére sietett volna. A rettenetes hír a plebános füleibe is eljutott, a ki rögtön a színhelyre sietett és maga huzta ki a szerencsétlen öregot a hideg fürdőből. *Neukom*nak nem vált javára a hideg víz, sőt belebetegedett. Beszállították a *Szent György* kórházba, a hol azóta orvosi kezelés alatt áll. Természetes, hogy az óthon levő kedves rokonok mélységes fájdalomra, a kik keseregve tapasztalják, hogy az öreg *Neukom* még mindig nem mondott búcsut az árnyékvilágnak s a kórházi költségek, melyek mindenesetre hordsosabbak szoktak lenni az otthon elköltött ebédek és vacsorák áránál, rohamosan olvasztják a 400 forintcskát. Az atyafiak most ott is vakaróznak a hol nem viskét; és keserűséggel számolgatják az ujjakon, marad-e valami vagy semmi, vagy még több megéri azt is, hogy nekik is kell fizetni az öregért. Tüpregenek, hogy bizony jobb lett volna kiméletesebben bánni az öreggel, akkor talán hamarabb is átszámrazott volna a másvilágra, több pénz is maradt volna hátra s az *Uristentől* sem kellene félniök annyira, a ki bizonyára rovásra vette a negyedik parancs megsértését s ha előbb nem, több bizonyosan meg is fizette igazságosan. Mert az ő malmai, ha lassan is, de biztosan örletnek.

— **Áthelyezések.** A pénzügyminiszter *Ronaky Jenő* magyaróvári és *Vizy Gyula* szentgothárdi m. kir. adóhivatali tiszteteket a helybeli adóhivatalhoz, *Marton Lajos* helybeli adótitiztet pedig a beszercebabányai m. kir. adóhivatalhoz helyezte át.

— **A D. V. Dalegylet névnap-estélya.** A D. V. dalegylet működő tagjai alelnököket: *Schwanner Lajost* f. hó 24 én, névnapja alkalmából kellemes meglepetésben részesítették. *Jámbor Zsigmond* karnagy vezetése alatt megjelentek a közfiszteleknek örvendő alelnökök lakásán, hogy őszinte daltársi szeretetüket dalban fejezzék ki. Az üdvözlő dal elhangása után *Vekerle Lajos* üdvözölte az ünnepeket, szép szavakban emlékezett meg annak fáradhatlan működéséről. E nem várt meglepetés igen meglepte *Schwanner Lajost* s nem talált szavakat hálójának kifejezésére. A kölcsönös üdvözlések után a társaság az ünnepeket együtt a *Rostási-féle* vendéglőbe vonult, a hol igen kedélyesen éjfélig maradt együtt.

— **Kinevezés.** *Zádor Róza* pátkai áll. elemi isk. helyettes tanítónót a miniszter ugyanoda rendes tanítónóvé nevezte ki.

— **Zeneiskola.** *Tomm Béla* hegedűművész, a budapesti orsz. m. kir. Zeneakadémián *Hubay Jenő*, a berlini zeneegyetemen *Joachim* mester volt tanítványa, zeneiskolájának V. évfolyamát szept. hó elsején megnyitja.

A növendékek az ének, zongora, hegedű, gordonka és cimbalom tanszakokon a budapesti orsz. m. kir. zeneakadémia tanterve szerint taníthatnak az első kezdettől a legmagasabb fokig.

Tandij az összes tanszakok osztályain *háti 10 korona*.

Az összes melléktárgyak tanítása *ingyenes*. Beíratási díj *4 korona*.

Felnőtteknek és műkedvelőknek kívánatra esteli tanfolyam

Magánórak megbeszélés szerint.

A beíratások augusztus hó 30-án kezdődnek minden nap d. e. 10—12, d. u. 2—4 óráig az intézet helyiségében, *Lakatos u. 12 sz. 1. em.*

Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál *Tomm Béla*.

— **Beírás.** A székesfehérvári iparostanonciskolánál az 1904—1905. tanévre vonatkozó beírások f. évi szeptember 4 és 8 napján délután 2-től 6-ig történnek. A tandij egész évre 4 kor. félévre 2 korona, melyet mindjárt beírás alkalmával kell fizetni. Az egy műhelybe tartozó tanoncok egyidőben jelentkezzenek beírásra. Az iparosgazda már tanoncnak beírása alkalmával jelentse be, mely napokon óhajta tanoncát iskolába jártni.

Kész fű és leányka fehérneműek, kalapok, sapkák, a legjobb cugos és fűzős börcipők, ágytakarók, paplanok, hárisonyák, iskola-láskák, könyvszíjak stb.

A közlő iskolai évad beálltával!

KNAZOVITZKY BÉLA

ajánlja: kalap, cipő, fehérnemű, uri és női divatáru választékos raktárát.

Iskolai crott és mosó lányka kötények. Mindennemű fehérneműek mérték szerint a leggyorsabban és a legpontosabban készítetnek.

— **Szerencse-mosás.** Laptársunk, a Székesfehérvár és Vidéke több cikkben támadta és meggyanúsította a mentőket. Dr. Bierbauer Viktor, a mentőcsapat parancsnoka védelmükre kelt és erélyes hangon torolta meg a megbotránkoztatást: *A laptárs erre mosakodik. Ártatlannak mondja magát s felszólítja a laptársakat, hogy az „auditur et altera pars” értelmében közöljék az ő védekezését. Helyes! Mit tett laptársunk? Több cikkben támadta a mentőket, „embertelenségről” vádolván őket, mert — a mint utólag kimagyarázza magát — „emberhajszó módjára” (saját kifejezése) hurcolják el az itasokat. Mindezt megtétezi azzal, hogy azt állítja, miszerint a mentők azért cselekszik ezt, mert a „mentők pénztára javára” két korona jár minden deliquens bevására. Közben leírja, mint járnak a mentők éjnek idején a városban a nélkül, hogy hívják őket s keresnek embereket, hogy „emberhajszó módjára elhurcolják” s ezért a „mentők pénztára” per koponya 2 koronának bezsebeljen.*

Mit értett mindenki a „mentők pénztára” alatt. Azt — s nem is érthetett egyebet — hogy a mentők minden egyes esetben való fáradságukért két koronát kapnak. Nem is érthetett mást, mert az az élelken kiszinezett buzgalom, mely laptársunk szerint *hivatalosan* is megnyilvánul, nem is magyarázhatott egyebet. Azt, hogy a „mentők pénztára” egy fillért sem kap, hanem minden összeg a „mentő egyesület” javára folyik be, a melyet a városházán a házi pénztárba fizetnek be — ezt laptársunk elfelejtette megmondani s a derék, önzetlen, becslésre méltó emberek rajthagyta a „kapzsiság” csunya vádját. Hogy pedig ez nem áll, mindenki tudja s minden ily irányú vádaskodás igazságtalan és rosszakaratu, azt csak az nem látja, a ki nem akarja. S ha ezért a mentők s parancsnokuk, Bierbauer Viktor dr. méltán háborodnak fel, ez természetes. Mi föltétlenül igazakat adunk nekik ezen igazságos haragjukban. Az a vád pedig, hogy összejárják a várost s gyanus helyeken keresnek részegeket — a nélkül, hogy hívják őket — minden esetre bizonyításra szorul. Mi bevárjuk, hogy lesz-e módja hozzá laptársunknak?

Marad a másik vád, hogy a mentők „emberhajszó módjára” hurcolják el a részegeket, vagy a mint laptársunk másutt mondja — úgy viszik el őket, „mint a pecérlegények a kóbor kutyát.” Engedelmet kérünk, de ez legalább is nagyfokú túlzás. Tessék elképzelni a helyzetet. Telefonálnak a mentőknek, hogy itt és itt részeg ember garázdálkodik, tessék jönni. Megérkeznek. Hogy milyen szakértői vélemény szükséges az itasság felbírálására — nem tudjuk. De ha valahova hívják őket s megmutatják, hogy ez az a bizonyos részeg ember: mi a teendőjük a mentőknek? Talán folyamodást kell átnyújtaniok, karjukat felajánlaniok, hogy méltótlanság bésétálni a mentőkocsiba? Vagy talán fehér keztűt kell felhuzni a mütéhez? Azt hisszük, hogy nem. Hanem meg fogni, s ha kettő nem bírja, háromnak be kell öt nyomni a kocsi ezen célra szolgáló helyiségébe. Hogy a részeg rugdalozik, birkózik, káromkodik s ordítja, hogy ő nem részeg, hanem józan, mint egy ma született gyermek — ez — azt hisszük — természetes s ha az ilyen argumentumok nem imponálnak a mentőknek, józanul senki sem csodálhatja. Hogy talán hurkot vetettek volna a delikvens nyakába, „mint a pecérlegények szokták a kóbor kutyákkal”, ezt, míg be nem bizonyítják se mi, sem más nem fogja hinni.

Tehát megismételjük, hogy laptársunk méltatlanul támadta városunk derék mentőlegénységét s indokolt és jogos felháborodás laptársunk gyanúsítása és befekietése ellen.

A pártatlan bíróságnak mindenesetre hívei vagyunk. Jöjjön. Ha hiba volna, itéljen. De előre is kijelentjük, hogy minden hitünk szerint laptársunk marad feketé a szerencse mosdatásban és nem a mentők.

— **A Veszprémi gazdasági kiállítás** iránt élénk az érdeklődés. Kedden reggel 5 óra 25 perckor megy városunkból külön vonat Veszprémbe. Azontul csak a rendes vonatokon lehet közlekedni kiállítás megtekintésére.

— **Közgyűlés.** Székesfehérvár, szab. kir. város törvényhatósága aug. hó 29-én, hétfőn tartja rendes havi közgyűlést, melynek főbb pontjait a következőkben jelezzük: A városi tanács előterjesztése a tervezett posta- s távirtda épület felépítése tárgyában. — a Szt-Sebestyén templom sekrestyéjének helyreállítása — a déli vasúti munkás-telep utcának elnevezése s a házak számozása — a város tulajdonát képező kertész-házra vonatkozó tüztávlati nyilatkozat kiállítása — a Vörösmarty-téren tervezett illemhely — az Olaj-utcai iskolának szükséges átalakítása — a körszivattyú költségei fedezése — az éjjeli-őrök fizetése tárgyában. A kiadónivatal jelentése több telekeldarabolás és eladás ügyében. Városi tanács előterjesztése Wizer János kérvénye tárgyában a keményespró kerületék új beosztása — Gerbán Ferenc végrehajló 200 kor. segély iránti kérvénye — Hofstädter János orgona-nyomó fizetés fellemelés iránti kérvénye tárgyában. Polgármesteri jelentés a választási törvény módosítása céljából felmerült költség részben való megterítése tárgyában. Városi tanács betérjeszti Zalavármegye feliratát a strike törvény megalkotása — Győr város feliratát a gyámi penzek kezelése — Zombor város feliratát az élelmiszerek mesterséges megdrágítása — Pest-Pilis Solt-Kiskunm. feliratát a lotenyvesztés fejlesztése — Selmechánya s Esztergom városok feliratát a tisztviselői fizetések rendezése tárgyában. A városi tanács előterjesztése a rendőr legénységi drágasági pótlékáról. A polgármester indítványa a Fehér- és Tolnam. helyi érdekű vasutak ügyében. Városi tanács előterjesztése a bor- és husfogyasztási adó — Guzmits Kálmán festő-akadémiai növendék részére adandó ösztöndíj tárgyában.

— **Beírások.** A ciszt. rend helybeli kath. gimnáziumába a jövő 1904/5 iskolai évre a tanulók szabályszerű felvétele és folytatatólagos beírása szept. 1. 2. és 3. napján lesz az intézet földszinti diszternében, mindenkor d. e. 9 óratól 12-ig. — A javító — pótló — és magánvizsgálatok augusztus 30-án és 31-én reggel 8 órakor lesznek, amelyekre a tanulók kötelesek augusztus 29-én d. u. 4 órakor az igazgatónál bizonyítványaikkal jelentkezni.

Az igazgatóság figyelmezteti a t. szülőköt és gyámokat, hogy a beírashoz a szükséges okiratokat (keresztlevelet illetve születési-, iskolai és utraoltási bizonyítvány) magukkal hozzák.

— **Hamis huszkoronas arany.** A tisztelt pénzhamisító banda — úgy látszik — nem elégedett meg azzal, hogy egy csomó hamis öt-koronás ércpénzt és még több tízkoronas bankót forgalomba hozott, ma már hamis huszkoronas arany (?) is került a rendőrség kezébe. Kis Nagy János és atya István pákozdi földművesek ma a piacon egy huszkoronas aranyon (?) akartak tudni. De senki sem fogadta el, sőt hamarosan a rendőrök is ott termettek. A kapitányságon a két atyafi azt vallotta, hogy Heller Ede helybeli gabonakereskedő fizetett vele. Heller erről tudni sem akar. Így szövének a penzhamisítás szála s hogy a rendőrség még mindig nem tud eredményt felmutatni, annak jórészt a közönség az oka. Ha a hamis pénzker felismerése után azonnal a rendőrségre siettek volna a károsultak, a hamisító ur már úlna. De — a törvény ellenére — mindenki túl akart rajta adni. Ennek különben egynehányan megisszák a levét! Most is, mikor már az egész megyében ismeretes a dolog, még mindig úgy kell felfedezni a hamis pénzeket. Szücs András napszámos Ludik Mihálytól, a tútjező készülék szerelőjétől, ez meg Lukácsy Antaltól; Kóváry János kereskedő Tungler József öreghegyi

lakostól; Balog István kocsis pedig a gazdájától, Reitmann Dávid szikvizgyárostól kapott egy egy hamis bankót. Minden arra vall, hogy a nemrégiben Pécselt „működő” pénzhamisító banda keze játszott a dologban A vizsgálat folyik. Az ügyesség természetesen nemcsak az eddig ismeretlen banda ellen tesz indítványt, hanem a továbbadott megbüntetését is kéri.

— **Tanévnyitás a székesfehérvári állami főreáliskolában.** Az 1904—1905 tanévre szept. 1. 2. és 3. napján délelőtti 8-12 óráig lesznek. Az igazgató a másodemeleti rajzteremben veszi fel a tanulókat. E felvételnél okvetlenül felmutatandó a múlt évről szóló iskolai bizonyítvány és a himnóizási igazolvány. Oly növendékek, kik ennek a főreáliskolának tanulóit még nem voltak, kötelesek születési idejüket is igazolni. A felvételnél minden tanuló 11 koronát fizet felvételi és egyéb melléklatjakkal. Ezen díjak fizetése alól nimes felmentés.

A beírások az 1904—1905. tanévre szept. 1. 2. és 3. napján délelőtti 8-12 óráig lesznek. Az igazgató a másodemeleti rajzteremben veszi fel a tanulókat. E felvételnél okvetlenül felmutatandó a múlt évről szóló iskolai bizonyítvány és a himnóizási igazolvány. Oly növendékek, kik ennek a főreáliskolának tanulóit még nem voltak, kötelesek születési idejüket is igazolni. A felvételnél minden tanuló 11 koronát fizet felvételi és egyéb melléklatjakkal. Ezen díjak fizetése alól nimes felmentés.

A tandíj egész évre 48 korona, s fizethető négy részletben is: okt. 15-ig dec. 1-ig, márc. 15-ig és majus 1-ig. A szegényorsu tanulók a tandíjfizetés alól felmentést kapnak, ha jó előmenetelük mellett magukat kifogástalanul viselik.

Az igazgató által történt felvételt után a tanulók szülőikkel, vagy gyámjokkal az osztályfőnök urakkal jelentkeznek, kiket a megfelelő osztályteremben találunk. Itt beszoalgtatják mindazon adatokat, melyek a beírásnál szükségesek.

A beíratkozott összes tanulók kötelesek szept. 7-én (hétfőn) reggeli 8 órakor az osztályteremben írószerekkel felszerelve megjelenni. Ekkor megkapják a foglalkozási rendet, amely szerint a tanítás szept. 6-án reggeli 8 órakor megkezdődik. Az állami főreáliskola igazgatósága.

Elfogad bármely irodai, írásbeli munkát, másolat ny. jegyző Simor-utca 17 sz. a. mérsékelt díjazás ellenében.

— **Akik kötszer hálnak meg.** (Levél.) „Tek. Szerkesztő Ur! Mindenesetre Önt is érdekli, hogy milyen hamar megkezdődött a Székesfehérvári Friss Újság végvonaglósa, amit a F. Napó megjósolt. Amint tegnap a piacon az egyik kofa mellett elhaladok, éppen azt olvassa a kofák és inasok leibzurnájából, a Székesfehérvári Friss Újságból: „... meghalt a Say Ferencné.” Solhasem adtam még pénzt azért a badarsáért, de ezt a számát megvettem. Hát kérem, az anyakönyvi hírek között, az 1904. aug. 1-től (ez is érdekes!) 20-ig elhaltak között olvasom: „ö. v. Say Ferencné rk. 73 éves, Széchenyi-utca 24.” Ugy tudom, hogy a köztisztletben állott matrona még június 8-án meghalt. A Székesfehérvári Friss Újság most még egyszer meghalatta. Ennyi értelem és Fenyő Sándor tulajdonossága mellett miként tudott eddig is élni egy ilyen kofa-lap, azt nem értem. No, de most már közeledik a halál! Tisztelettel —k.”

— **Három százas bankó.** Özv. Broier Adolfné ma a rendőrségen azt a panaszt tette, hogy eselédje: Veier Katalin 16 éves, helybeli leány három százkoronas bankóit elcsikkasztotta. — A tejelentés szerint a leányt nem kellett volna váltania a pénzt s akkor tulajdonította el. A rendőrség megindította a vizsgálatot, a leány azonban nem akar tudni a bankókról.

A f. évi szept. 1-én kezdődő iskolai tanévre teljes ellátásra elfogadtatnak fiuk ny. jegyzőcsaládnál Simor-utca 17 sz. a. Jó ellátásról és szigoru felügyeletről gondoskodva lesz.

Gerenday Gyula

vászon, fehérnemű, rőfűs és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenis ruket, Tenis cipő, Tenis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.
Ajánlja hazai gyármányú vászon, asztal-nemű, valódi rumburgi és sziloziai kézi szőtt vászon és ágynuzatokra szolgáló damaszt és kanaváz árúkat. Schroll Benedek pamut vászon és sifon árúkat. Fűző ruhák, fűző köppeny. Legdivatibb férfi ingek, gallérok, kszelők és nyakkendők. Kelényéhez szükséges és megfelelő női fehérnemű és kész ágynemű. Mártek utáni megren-
delésre bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkész tetik. Csceszemők részre készletben ingesekék, szövtűt és kötött újjas hosszuparna, pólya-kötő, búcsó és kocsitakarók, gumilepedő, szalag, eszkor. Szövtűt és asztalterítők, csipke és szövet és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Cosmanosi mosókélmé és selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátály, divatos övek, várfűző, napernyők. Nagy választék keztűl és harisnyából. Lásztér és mosható kötények. — Szóva 1 és rőfűs áru-ai 5⁰/₁₀₀ engedmény. 2750 104—31

— **Körözés.** Hiába „legszebb név a Goldstein Számi,* mégis belekerült a körözötték listájába. A körözött Számi bádósságát, Engelhardt Jenő polgári bádósságát levé 20 koronás számlán hamisította, a pénzt felvette, azután pedig megugrott Emmiatt körözi most a fősztorgáróság.

— **Százhalombatta.** Ez lesz a neve ezental az adonyszabolcsi vasút-vonal „Batta” állomásának, mert a miniszter már a község részéről beadott felebbezést is elintézte, — elutasította.

— **„Pártoljuk a hazai ipart.”** Ezt a hangzatos egyébként pedig nagyon helyes és okos jelszót így is folytathatjuk: „Pártoljuk a helyi ipart”. Vannak becsületes, ügyes iparosaink, a kik köztünk élnek, itt fizetik az adót s ezért méltán megérdemlik, hogy ne városbelitől szeljük össze ócska vacakot, hanem az ő szorgalmukat és becsületességüket jutalmazzuk pártfogásunkkal. Arany (Gold) Béla vigéce mint Klein Dávid újpesti kereskedő utazója házról-házra járván fess cipőket vágott egy csomó fésűr nyakába, melyek kitűnőek (!) s a mi fő, hámulatos olcsók (!) — 7—8 korona — is valának. A három évvel ezelőtt életbe lépett vigéctörvényem 1 hónapi elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújta a vigéckedéssel vertkezőket. S mivel Gold Béla ezen vigéckedésben ludasnak találtott, a rendőrség lefűllete s megindította ellene a büntetési eljárást.

— **Elítélt bűjtogató.** Az ácsok sztrájkja alkalmával Bori Károly ácssegéd nem elégedett meg azzal, hogy mást a munka abbanhagyására bűjtogatót, hanem azokat, akik nem hajtottak a szavára — meg is fenyegette. Emiatt a rendőrfőkapitányság, másodfokon pedig a tanács 3 napi elzárásra és 40 korona pénzbüntetésre ítélte. A keresk. miniszter az ítéletet jóváhagyta.

— **Talált tárcsa.** Horváth József Kertalja-utca 26 sz. alatti lakos ma a piacon egy pénztárcát talált, amelyben 4 korona s néhány fillér pénz volt. Tulajdonosa a rendőrségen átvetheti.

— **A hitványság netovábbja.** Durgola Jánosnak hívják azt az alacsony termetű pupos embert, aki április közepéig Szabó Gábor ezrespusztai lakosnál mindenesként szolgált. Ekkor megszökött. Mult vasárnap vízitbe ment a régi gazdájához, természetesen akkor, mikor az nem volt otthon. Hiányzott a munkakönyve, azt akarta, magához keríteni. Mikor a keresett könyvet sehol sem találta, dühében a gazda betegen fekvő öreg anyját össze-visszaverte. Hogy azonban üres kezével mégse kelljen távoznia, magához vette Szabó Gábor 160 korona értékű vadászfegyverét is. A esendőrök szerencsésen kézrekerítették a gazembert, és átadták a vizsgálóbírónak.

— **Pótvásár.** A miniszter megengedte, hogy Káloz községben f. hó 29-én (hétfőn) pót-állatvásárt tarthassanak.

— **Vásárunk állatforgalma.** Már közöltük lapunkban a bertalani vásár állat-felhajtását, most már az eladási kimutatás is kezeink között van. Bizony, nagyon gyéren keltek el az állatok! A felhajtás aránylag csekély különbözetest mutatott, de az eladás más években háromszoros, sőt négyszeres is volt. A felhajtott 13 bikából 7-et, a 802 tehénből 146-ot, a 287 úszóból 63-at, a 958 ökörből 281-et, a 224 tinóból 136-ot, a 100 borjuból 23-at, a 13 bivalyból pedig egyet sem adtak el, vagysis a 2457 szarvasmarhaból elkelt 656. Felhajtottak lovat és csikót 2367-et, elkelt belőle 830, juhot és bárányt 1069-et, elkelt 398, sertést 62-t, eladtak 59-et, a felhajtott 40 szárnéből mindössze 2-n tudtak tuladni.

Egy tanuló felvétetik Knazovitzky Béla férfi-divat- és rövidáru-üzletében.

Piaci árak:

A mai piaci gabona-árak Szfhehérvárott. a hív. kimutatás szerint a következő:

Buza	20 40—21 00
Rozs	16 00—16 20
Arpa	12 00—14 00
Zab	14 80—15 00
Tengeri	14 40.

Anyakönyvi statisztika

1904. évi augusztus hó 19-től augusztus hó 26-ig.

I. Születés.

Született: 9 fiú, 6 leány. Ezekből törvényes: fiú 9, leány 5; törvénytelen fiú: 0, leány: 1; halva született 0, törvényes fiú: 0, leány: 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 15.

II. Halálozás.

Elhalt: 10 fiú, 11 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 5, leány: 6; törvénytelen fiú: 0, leány: 1; 7 éven felüli fiú: 5, nő: 4. — Összesen: 21.

E szerint a születést a halálozás 6-tal mulja felül.

Elhaltak: Móker István, r. k. kisbirtokos 63 éves Csutora-u. 6 sz. — Nagy Ferenc, r. k. kanász, 18 éves, Szent-György kórház. — Öze Steindl Elekné Einhecht Terézia, r. k. magánzó 53 éves Budai-ut 32 sz. — Aradi Magdolna, r. k. 13 hónapos, Budai-ut 92 sz. — Edl István Alajos, r. k. 14 hónapos, Szunyog-utca 4 sz. — Kotsis Mária, r. k. 2 éves, Jancsárkoti 33/a. — Deák Ferenc, r. k. 13 éves, Rác-utca 1 sz. — Pínke Anna, r. k. 1 hónapos, Felsőkirálysor

47 sz. — Kuglics Józsefné Kozula Mária, r. k. 45 éves, Szárca-utca, 26 szám. — Spätér Olga izr. 4 hónapos, Zöldfa-utca 12 sz. — Özevgy Vinkler Jánosné Tröbél Viktória, r. k. 35 éves, Szent-György kórház. — Schlesinger András, római katolikus földműves napszámos 54 éves, Szent-György kórház. — Virág Erzsébet, r. k. 8 hónapos, Rác-utca, 51 sz. — Móroc Margit, r. k. 2 hónapos, Palotai-utca 63 sz. — Peresztegi Nagy Antal György r. k. 16 hónapos, Malom-utca 19 sz. — Csurgai Horváth István, r. k. kőműves-segéd 19 éves, Tobak-utca 6 sz. — Magó István, r. k. lócsiszár, 47 éves, Szent-György kórház. — Tóth István, cv. ref. 10 hónapos, Tolnai-utca 8 sz. — Gál János r. k. földm. napsz. 19 éves, Csordás-utca 7 szám.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Tinódi Sebestyén. Helyben. Épen ma üdvözöltük az ön becses Kollegáját, Hazafi Verai Jánost, hazánk közsörüs költőjét. Nézz meg ön, Sebestyén, a Jánost. S majd meglátja, hogy mi a különbség ön közt és a János közt. Nézz meg annak a vadonatúj nadrágját, sőt a dolmányát is. S tapasztalni fogja, hogy hazánkban is megbecsülik a tehetséget, csak legyen. Önnek azonban, ugy látszik, nem volt és nem is lesz. Főlszólítjuk Jánost is s önt is „költői” versenyre. Főzzék le majd egymást. Az ön gyarló zöngeménye itt következik:

Didergő-ballada.

A fa s küszén manap

drága

Vékony Sebestyén na-

drága

Most is fűzik, didereg

S a hidegtől gémbered-

nek a becses tagjai.

Mi lesz velem jaj, jaj! I-

gazán félek, drukkolok.

Mert az nem könnyű dolog

Hogyha telen ottkinn hőkik,

Bús Sebestyén vakarózik

S ugrál egy szál nadrágban

Az sőtönök bokrában.

Ki nem tudja, mi a tél

Gyűjön ki a kapufül-

fához s nézze Sebestyént

a szegényt

A hogy táncol, didereg.

Óh nadrágos emberek,

Akiknél jök a sorsnak nagy

kereki

Adjatok egy jó nadrágot

majd neki.

Első cs. és kir. osztrák-magyar kizárólag szabad. viharmentes

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR

Kronsteiner Karoly

Bécs, III., Hauptstr. 120., saját házában.

Kivánatra ingyen própa, mintakönyv prospektus.

Főraktár: Schön Rudolf, Zöldfa-utca 15. sz. Székesfehérvár.

Kronsteiner-féle új zománc. Homlokzat-festéke hatós. védve.

Ötven különböző minta, vízzel keverhető, mosható, viharmentes, tűzálló, zománcozott, csak egyszerű mázolás. Jobb, mint az olajfesték. Évek során szállítja cs. és kir. uradalnak, katona- és civilintézőségnek, vasutaknak stb. Minden résztvevő kiállításon első díjjal jutalmazva. Legelőssőbb festék homlokzatokra, belterületre, különösen iskolák, kórházak, templomok, kaszárnyákhoz stb. és mindenféle más tárgyhoz. **Egy négyzetméter ára 2 kr.** Meglepő eredmény. **Homlokzat-festék,** viharmentes, messzben oldható, 49 minta olajfestékekkel azonos. Kgr.-ja 12 kr.-tól följebb.

Jelzálog és tisztviselői törlesztéses kölcsönök.

Kölcsönök földbirtokra és házakra. — Tisztviselői törlesztéses kölcsönök állami, megyei, városi hivatalnokok, katonatisztek, vasuti- és posta-hivatalnokok részére, esetleg kezesek nélkül — fizetés előjegyzés mellett — 10—20 évig terjedő időre.

Felvilágosítással szolgál:

Takács Dezső, bankbizományos

* * * * * Székesfehérvár, Sas-utca II. szám. (Iroda az emeleten.) * * * * *

**BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

SOSBORSZESZ

**NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
É KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA**
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!

Elsőrangú bútörüzet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült asztalos munkákból raktárt tartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: úri-, háló-, ebédlő-, azalon-, előszoba- és konyha-butorok a legszolidabb kivitelben, melyeknek jöminőségért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szakmában előforduló silány gyári munkák által félrevezetett közönség helyben találjon szolidan készült butorokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz szerint választott butorok készítését bármily kivitelben, ugyszintén mindennemű asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYARI GABOR.
52-11 épület- és butor-asztalos. 2773

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 34 év óta fennálló

könyvkötő üzletemben

ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötését a legjutányosabb árért pontosan elkészítem.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,
2713 52-23 könyvkötő
Székesfehérvár, Iskola-utca 3. sz.

Elsőrendű szabó-
üzlet, amial is inkább,
mert szabásza a kitűnő szabás-
ról méltán híres: **Szirkovics András.**

TÖEL LAJOS főfőszabó
Székesfehérvár, Kossuth-utca 15. (a postával szemben.)
Készít mindennemű polgári öltöny-
rumát és libáritát a legju-
tányosabb árban.
2769 52-19

Egy háztartási mérleg ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett külöm szét túlhalmozott raktáromból világhírű és kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst áruimat

és pedig:

6	darab mexikói ezüst asztali kését,
6	" " " evő-villát,
6	" " " evő-kanalat,
12	" " " kávé-kanalat,
6	" " kiváló dessert-kést,
6	" " dessert-villát,
1	" mex. ezüst levesmerítőkanalet,
1	" " tejmerítőkanalet,
2	" " eleg. szalon asztali gyertyatartót

46 drb összesen csak frt. 6.50

Minden megrendelő ezenki-
vül jutalomképen egy sza-
vatosság mellett pontosan
működő 13 és fél kilo hord-
képességű **háztartási mérle-**
get kap teljesen díjtalanul.
A mexikói ezüst egy teljesen
fehér fém (bellit is), mely-
nek tartósságáért és kiváló
minőségéért **25 évi jótállást**
vállalok. Szétküldés után-
vételt történik az európai
raktárból:

2798 20-6

Scheffer D. Sándor Budapest,
VIII., Bezerédi-utca 3. sz.

Tömeges vételek

és a legolcsóbb bevásárlási források felkutatása folytán hihetetlen olcsó áron ajánlhatom a t. c. vevőközönségnek rak-
táromon levő áruimat.

Használt, de jókarban levő vaságyakat, míg a készlet tart 3 koronáért, minden méretű és minőségű szalvasat 19 fillértől kezdve árusíthatok. A legkülönbözőbb fajú szegek 10 kgm-ként 3 koronáért, ugyszintén mindennemű uj- és avét vasak, vascszközök, gazdasági gépek, kocsi és szekértengelyek minden súlyban és alakban, cementárúk, rétegfémek, kátrány és aszfaltpapírok gyári áron kaphatók.

Elsőrendű, igen szapora meszet 2.40 kor. házhoz szállítok, porosz kovács szenet pedig 3.60 koronáért.

A t. c. közönség szives pártfogását kéri

Grosz Bernát
a dr. Heidberg-féle aszfaltpapírok egyedi elárulója.

Telefon: 122. Rác-utca 5. sz.
2681 52-30

KNAZOVITZKY ELEMÉR

vas-, szerszám- és konyhaberendezések üzlete

SZÉKESFEHÉRVÁR,
a „Magyar Király” szálloda átellenében.

TELEFON: 149. sz.

A legolcsóbb árakban,
szolid kiszolgálás mellett kaphatók

2812 az összes 30-8
vasáru-cikkek.

Művészi freskók

Óltárképek s mindennemű Egyházi festmények

készítésére, vagy restaurálására a legjutányosabb árért vállalkozom.

Ugy ezekben, mint tájképek, továbbá természet és fénykép utáni arcképek festésében 15 évi gyakorlattal bírok.

Az eddig festett képeim több ezerre rugnak, így azok felsorolása lehetetlen; de fel-
említem, hogy Székesfehérvárott a zirci, Liptó-Szt.-Miklóson, Lcsén, Alsó-Kubinban stb. stb. a rk. templomokban számos freskót és óltárképet festettem. Azonkívül megrendelőimnek vagyok szerencsés nevezhetni gróf Zichy Jenőt, dr. Károly János nagyprepostot, Vajda Ödön főapátot, báró Fiáth Pál és Kürthy László főispánokat és sok más főurat.

2778 52-10

Zsolt József
festőművész, Székesfehérvár, Simor-u. 21.

Olajfestésű óltárképek:

Méret cm.	60 100	70 130	90 160	100 170	125 200	160 250	180 280	220 300
Korona	23.-	35.-	50.-	60.-	90.-	110.-	150.-	180.-

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.